

BENİMLE OYNAR MISIN?

Ne güzel bir tekliftir.

Ne cezbedici bir davettir.

Ne vaatkâr bir öneridir.

Benimle oynar mısın?

Benimle hayal kurar mısın?

Benimle anda kalır mısın?

Dünyaya benim pencereden bakar mısın?

Hayatı benimle paylaşır mısın? diye sorarız aslında oyuna davet ederken.

Yaşımız kaç olursa olsun; oyunun verdiği haz, hepimize iyi gelir, hepimizi iyi hissettirir.

Peki, gerçekten becerebiliyor muyuz oyun oynamayı?

Gerçek anlamıyla oyun oynayabiliyor muyuz?

Oyunun sihri olan akışta kalabiliyor muyuz?

Keyif alabiliyor muyuz oyunumuzdan?

Bir çocuk gibi oynayabiliyor muyuz aslında?

Yoksa yenmek ve yenilmek sonucuna odaklanıp, oyun sürecimizi, keyfimizi baltalıyor muyuz?

Mutlak bir hedef mi koyuyoruz oyunlarımıza?

Ve böylece kaçırıyor muyuz oyunumuzun tadını?

Hayat da bir oyun, koca bir sahne... Çocuklar gibi düşünebilip, onlar gibi dalsak oyuna ne kavgalar ne yıkıcı hırslar ne savaşlar yer bulabilir sahnemizde.

Çocuklar kadar iyi niyetli olabilsek...

Çocuklar kadar çıkarsız sevebilsek...

Çocuklar kadar sürecin tadını çıkarabilsek...

İşin sırrını çözeceğiz aslında.

Oyuna dalabilsek...

ZEHRA SAĞLAM BALCELİ

4/A SINIF ÖĞRETMENİ

*** Yazımı bir fincan kahve ve Bülent ORTAÇGİL'den Benimle Oynar Mısınız?
şarkısı eşliğinde okumanız önerisiyle... ☺